RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 235.821 van 22 september 2016
in de zaak A. 212.898/VII-39.435.

In zake : de NV PI-PHARMA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kristien Vaes
kantoor houdend te 3520 Zonhoven
Genkerbaan 41
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Economie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jean-François De Bock en Joy Moens
kantoor houdend te 1050 Brussel
Waterloosesteenweg 612
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 25 juni 2014, strekt tot de nietigverklaring van het ministerieel besluit van 25 april 2014 tot toekenning van een prijs voor de verkoop van het door de NV Pi-Pharma parallel ingevoerde geneesmiddel Cosopt, 20 mg/ml + 5 mg/ml (3 flesjes 5 ml) - na intrekking van het ministerieel besluit van 23 december 2011 tot toekenning van een prijs voor voormeld geneesmiddel - met dien verstande dat dit beroep tot nietigverklaring zich enkel uitstrekt tot de toekenning van de nieuwe prijs, en niet tot de intrekking van het ministerieel besluit van 23 december 2011.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 232.934 van 19 november 2015 heropent de Raad van State het debat en wordt het door de auditeur-generaal aan te stellen lid van het auditoraat gelast met het verder onderzoek van de zaak.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 juni 2016.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristien Vaes, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Rikkert Schoofs, die loco advocaat Jean-François De Bock verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten en reglementair kader

3. Voor de feitelijke gegevens van de zaak en het reglementair kader wordt verwezen naar arrest nr. 232.934 van 19 november 2015.

IV.Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de verzoekende partij

4. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 5, § 2, van het ministerieel besluit van 29 december 1989 betreffende de prijzen van terugbetaalbare geneesmiddelen (hierna: ministerieel besluit van 29 december 1989):

> "Doordat verweerder de beslissing tot toekenning van een prijs voor het geneesmiddel Cosopt dd. 23 december 2011 heeft ingetrokken en middels de bestreden beslissing op 25 april 2014 - zijnde meer dan 2 jaar na indiening van het aanvraagdossier - een nieuwe prijs - afwijkend van de gevraagde prijs - heeft toegekend
>
> Terwijl art. 5 §2 van het Ministerieel Besluit van 29 december 1989 betreffende de prijzen van terugbetaalbare geneesmiddelen (het MB) een vervaltermijn van 45 dagen in acht moet nemen vanaf de ontvangst van een volledig aanvraagdossier en bij gebreke aan tijdige beslissing de aanvrager - verzoekster - gerechtigd is de gevraagde prijzen te hanteren
>
> Zodat de bestreden beslissing onwettig is wegens het overschrijven van de vervaltermijn van art. 5 §2 van het MB".

Beoordeling

5. Uit artikel 5, § 2, van het ministerieel besluit van 29 december 1989 volgt dat bij ontstentenis van een beslissing binnen de 45 dagen, te rekenen vanaf de ontvangst door de Prijzendienst van de volledige aanvraag, de aanvrager gerechtigd is de gevraagde prijs of prijsverhoging toe te passen voor de parallel ingevoerde geneesmiddelen.

Op 25 april 2014 neemt de verwerende partij de beslissing waarbij de beslissing van 23 december 2011 wordt ingetrokken, maar waarbij dezelfde af-fabriekprijs exclusief BTW wordt gehanteerd. Door de intrekking van het besluit van 23 december 2011 start een nieuwe volle termijn om een beslissing te nemen. Door op dezelfde dag als de intrekking een beslissing over de prijsaanvraag te nemen, heeft de verwerende partij bijgevolg niet artikel 5, § 2, van het ministerieel besluit van 29 december 1989 geschonden.

Het eerste middel is niet gegrond.

Tweede middel

Standpunt van de verzoekende partij

6. De verzoekende partij voert als tweede middel de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, en van de materiële- en de formelemotiveringsplicht, waarbij zij voor dit laatste verwijst naar de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: motiveringswet):

> "Doordat verweerder na intrekking van de prijstoekenning van 23 december 2011 naar aanleiding van het verslag van de Auditeur bij uw Raad in de procedure gekend onder G/A 205.330/XIV-35.432 opnieuw een lagere prijs toekent dan de prijs van het referentiegeneesmiddel zoals gevraagd door verzoekster, zonder rekening te houden met de aanbevelingen en adviezen van de Auditeur
>
> Terwijl de Auditeur in zijn verslag op gemotiveerde wijze de vernietiging van de eerdere prijstoekenning adviseerde wegens miskenning van het principe van vrij verkeer van goederen in de Europese Unie zoals neergelegd in de art. 34-37 Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie (VWEU) en van het principe van vrijheid van handel zoals neergelegd in het Decreet D'Allarde
>
> Zodat de bestreden beslissing onzorgvuldig en met miskenning van de materiële en formele motiveringsplicht tot stand is gekomen".

7. In de laatste memorie voegt de verzoekende partij toe dat zij niet van mening is dat de verwerende partij gebonden was door het eerdere advies van de auditeur, maar dat er volgens haar sprake is van een inbreuk op het “onzorgvuldigheidsbeginsel” in zoverre de verwerende partij “bij het nemen van een nieuwe beslissing niet motiveert, schijnbaar zelfs geen rekening houdt met het advies van de auditeur, dat tegelijk wel de rechtstreekse aanleiding was tot intrekking door verwerende partij zelf, van de eerste beslissing, en uitvaardiging van de tweede - hier bestreden - beslissing”.

Beoordeling

8. Het verslag van de auditeur kan niet worden gelijkgesteld met een tijdens de bestuurlijke procedure ingewonnen bindend advies dat het bestuur in zijn besluitvorming dient te betrekken. Dit is ook niet het geval wanneer de bestreden beslissing wordt ingetrokken na het auditoraatsverslag en het bestuur een nieuwe beslissing neemt. In het bestreden besluit moet dan ook niet worden geantwoord op het standpunt ingenomen door de auditeur.

Het tweede middel is niet gegrond.

Vierde middel

Standpunt van de verzoekende partij

9. In het vierde middel voert de verzoekende partij de schending aan van het principe van het vrij verkeer van goederen (artikelen 34-37 van het verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU)) en van het principe van vrijheid van handel zoals neergelegd in het Decreet D’Allarde:

> “Doordat verzoekster in de bestreden beslissing het toekennen van een andere prijs afhankelijk maakt van het bijbrengen van bijkomende (informatie) enerzijds betreffende de af-fabriekprijzen die worden toegepast in andere EU-lidstaten voor het geneesmiddel COSOPT 20 mg/ml + 5 mg/ml en anderzijds betreffende de aankoopprijzen in de lidstaten van de EU.

Terwijl parallelinvoer van geneesmiddelen een rechtmatige vorm van handel in goederen is, waarop het vrij verkeer van goederen van toepassing is, waaraan verweerder geen kwantitatieve beperkingen mag verbinden zoals de voorwaarde om nadere kostprijsgegevens bij te brengen en terwijl verweerder bovendien reeds beschikt over een volledig prijsdossier in het kader van de prijsaanvragen van het referentiegeneesmiddel COSOPT 20 mg/ml + 5 mg/ml. Zodat de bestreden beslissing ook op dit punt een inbreuk uitmaakt op het beginsel van vrij verkeer van goederen opgenomen in art. 34-37 VWEU, en op het principe van vrijheid van handel, zoals neergelegd in het Decreet D'Allarde".

10. In de laatste memorie voegt de verzoekende partij toe dat zij het standpunt van de auditeur onderschrijft dat de informatie over in andere EU-lidstaten gehanteerde prijzen relevant is voor de verwerende partij, en het prijzenbeleid voor geneesmiddelen in het algemeen. Dat deze informatie niet aan de bron (bij de referentiehouders) maar bij de parallelimporteurs wordt gezocht, noemt zij evenwel onlogisch en bovendien onredelijk ten aanzien van de parallelimporteur. Het is volgens haar doodeenvoudig om de informatie over de af-fabrieksprijzen bij de referentiehouders op te vragen.

Beoordeling

11. De vraag of de Europese regels inzake het vrij verkeer van goederen al dan niet zijn geschonden moet niet alleen worden beantwoord in functie van de louter commerciële belangen van de parallelimporteur, maar ook in functie van de belangen die de overheid moet behartigen bij het beoordelen van een prijsaanvraag inzake geneesmiddelen.

Te dezen heeft de verwerende partij die prijsaanvraag beoordeeld in het licht van de concrete gegevens van het dossier. Deze gegevens worden vermeld in de bestreden beslissing en daaruit wordt afgeleid dat er een gebrek is aan transparantie en betrouwbaarheid van de prijsaanvraag.

De uitleg die de verwerende partij terzake verstrekt in haar proceduregeschriften is overtuigend, en weerlegt de bewering dat het te dezen zou

gaan om een “maatregel van gelijke werking” die het vrij verkeer van goederen belemmert en die verboden is door artikel 34 VWEU.

De vrijheid van ondernemen wordt thans gewaarborgd door artikel II, 3, van het Wetboek van economisch recht en kan worden beperkt door de wet, wat te dezen - inzake prijszetting van geneesmiddelen - het geval is.

Het vierde middel is niet gegrond.

Vijfde middel

Standpunt van de verzoekende partij

12. De verzoekende partij voert als vijfde middel de schending aan van artikel 5 van het ministerieel besluit van 29 december 1989:

> “Doordat verweerder in de bestreden beslissing overgaat tot toekenning van een prijs ‘teneinde de rechtszekerheid te garanderen’
>
> Terwijl art. 5 van het MB van 29 december 1989 voorziet dat de beslissing tot toekenning van een prijs moet worden gemotiveerd door elementen van het dossier die de minister doorslaggevend acht, en dit artikel op geen enkele wijze toelaat dat een prijsbepaling kan gebeuren teneinde de rechtszekerheid te garanderen
>
> Zodat verweerder met miskenning van art. 5 MB tot prijsbepaling is overgaan, en de rechtszekerheid geen afdoende motivering kan zijn om de toegekende prijs te rechtvaardigen”.

Beoordeling

13. Artikel 5, § 1, eerste lid, van het ministerieel besluit van 29 december 1989 bepaalde ten tijde van de bestreden beslissing:

> “De Minister deelt bij een aangetekende brief aan de aanvrager de prijs of de prijsverhoging mede die hij toelaat en motiveert zijn beslissing door de elementen van het dossier die hij doorslaggevend acht”.

In het bestreden besluit wordt verwezen naar het dossier zoals het werd ingediend door de verzoekende partij. Volgens de verwerende partij wordt het door de verzoekende partij ingediende dossier gekenmerkt door het "gebrek aan transparantie en aan betrouwbaarheid". Daarbij wordt gewezen op de berekening van de kosten door de verzoekende partij en op het gebrek aan vergelijking met de prijzen af-fabriek, BTW niet inbegrepen, die worden toegepast in de lidstaten van de Europese Unie. Als gevolg van deze onduidelijkheid kan de verwerende partij een lagere prijs vaststellen. Omwille van de rechtszekerheid besluit de verwerende partij evenwel om dezelfde prijs te nemen als deze in het ingetrokken besluit van 23 december 2011.

Uit de overwegingen in het bestreden besluit blijkt dan ook dat dit is gemotiveerd op basis van "de elementen van het dossier die hij doorslaggevend acht" zoals vereist door de geschonden geachte bepaling.

Het vijfde middel is niet gegrond.

Zesde middel

Standpunten van de partijen

14. De verzoekende partij voert in het zesde middel de schending aan "van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiëlemotiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur" zoals ook neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet.

De verzoekende partij voert in een eerste onderdeel aan:

> "Doordat verweerder ter rechtvaardiging van de toekenning aan het parallel ingevoerde geneesmiddel COSOPT 20 mg/ml + 5 mg/ml van een lagere prijs, willekeurig een reductie van 50% toepast op bepaalde kosten die volgens bewering van verweerder dubbel in de prijsstructuur in rekening zouden worden gebracht
> Terwijl er geen sprake is van enige dubbele aanrekening

Zodat de bestreden beslissing niet met kennis van zaken tot stand is gekomen en hierdoor een inbreuk uitmaakt op het zorgvuldigheidsbeginsel en op de materiële motiveringsplicht".

In een tweede onderdeel voert zij aan:

"Doordat verweerder ter onderbouwing van de bestreden beslissing stelt dat een prijs die gebaseerd is op een reductie van ingebrachte kosten met 50%, in het belang van de continuïteit van de openbare dienst en in het belang van de rechtszekerheid wordt toegekend

Terwijl niet wordt gemotiveerd noch valt in te zien op welke manier dergelijke prijsreductie de rechtszekerheid en de continuïteit van de openbare dienst ten goede komt

Zodat de bestreden beslissing niet steunt op de vereiste draagkrachtige en voor verzoekster kenbare of achterhaalbare motieven".

Het derde onderdeel luidt:

"Doordat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat de prijsberekening zoals meegedeeld in het aanvraagdossier niet transparant en niet betrouwbaar zou zijn

Terwijl aan verweerder alle relevante gegevens betreffende de commercialisering van het geneesmiddel bekend zijn via het dossier van het - identieke - referentiegeneesmiddel COSOPT en het aanvraagdossier voor COSOPT zoals ingediend door verzoekster bovendien in niets (afwijkt) van de aanvraagdossiers voor andere door verzoekster parallel ingevoerde geneesmiddelen waarvoor wel de prijs van het referentiegeneesmiddel werd toegekend

Zodat de bestreden beslissing ook op dit punt niet deugdelijk gemotiveerd is en onzorgvuldig tot stand is gekomen".

15. De verwerende partij stelt hier tegenover dat de verzoekende partij niet redelijkerwijze kan voorhouden dat zij bepaalde kosten niet dubbel zou aanrekenen. Zij wijst erop dat de Europese Commissie stelt dat de (her)verpakking van parallel ingevoerde geneesmiddelen noodzakelijk moet zijn en niet verantwoord mag worden door strikt commerciële beweegredenen. Herverpakking is dan ook niet verantwoord voor parallel ingevoerde geneesmiddelen die in een EU-Lidstaat gecommercialiseerd worden wanneer bijvoorbeeld een wijziging van de etikettering volstaat. In de Belgische reglementering wordt de (her)verpakking

van parallel ingevoerde geneesmiddelen evenmin vereist. Het Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten (hierna: FAGG) vereist niet dat parallel ingevoerde geneesmiddelen het voorwerp uitmaken van een (her)verpakking. Indien een geneesmiddel het voorwerp uitmaakt van een (her)verpakking, dan moet het aan bepaalde voorwaarden voldoen (waaronder een aantal verplichte meldingen). Te dezen rekent de verzoekende partij volgens de verwerende partij kosten aan, zonder dat die in het dossier worden verantwoord. De kosten waar de verzoekende partij naar verwijst en die betrekking zouden hebben op de zogenaamde “mock up”, en die deel zouden uitmaken van de aanvraag bij het FAGG en ook van het dossier dat overgemaakt moet worden aan de merkhouder, zijn volgens de verwerende partij, ook al zou blijken dat ze reëel zijn, niet noodzakelijk. Zij verhogen volgens haar op kunstmatige wijze de prijs van het product.

De verwerende partij stelt dat zij een lagere prijs kon toekennen op basis van de gegevens van het aanvraagdossier, maar dat zij in het voordeel van de verzoekende partij besloot dit niet te doen.

Voorts repliceert de verwerende partij dat de gegevens waar zij zich op baseert verschillen van onderneming tot onderneming, en dat men als parallelinvoerder dus niet automatisch recht heeft op de prijs van het referentiegeneesmiddel. Ten slotte stelt de verwerende partij dat zij er uiteraard niet toe gehouden is zich uitsluitend te baseren op de prijs van het geneesmiddel van de registratiehouder, en dat zij ook de prijzen van andere vergelijkbare geneesmiddelen in aanmerking kan nemen. Deze vergelijking van de gevraagde prijzen met vergelijkbare geneesmiddelen die al op de Belgische markt gecommercialiseerd worden, gebeurt ook voor geneesmiddelen die niet parallel worden ingevoerd.

16. In haar laatste memorie voegt de verwerende partij toe dat de verpakkingskosten enkel “herverpakkingskosten” zijn, die gedragen worden door de buitenlandse registratiehouder, en die reeds vervat zijn in de aankoopprijs van

de parallelinvoerder. Volgens haar heeft de parallelinvoerder enkel de verplichting de registratiehouder desgevallend op de hoogte te brengen van ongewenste gezondheidsgevolgen van het geneesmiddel, en moet de kost hiervan dan als invoerkost worden aangerekend. De verzoekende partij toont volgens haar dergelijke kost evenwel niet aan.

De distributiekosten worden volgens de verwerende partij in de prijsstructuur van de verzoekende partij enerzijds aangerekend onder “andere verkoopkosten: distributiekosten” en anderzijds in de rubrieken “marge van de groothandelaar” en “marge aan de apotheker”. Volgens haar verantwoordt dit dat de gevraagde prijs wordt verminderd met de distributiekosten, aangezien deze dubbel aangerekend worden. Ook de registratiekosten worden, steeds volgens de verwerende partij, dubbel aangerekend.

Beoordeling

17. Anders dan de verzoekende partij aangeeft, laat de vastgelegde procedure tot prijsbepaling toe dat er een verschillende prijs wordt toegekend aan het parallel geïmporteerde geneesmiddel in vergelijking met het referentiegeneesmiddel. Deze beoordeling is afhankelijk van de concrete gegevens die bij het aanvraagdossier worden gevoegd.

Om ontvankelijk te zijn, dient de aanvraag overeenkomstig artikel 3, eerste lid, 7°, van het ministerieel besluit van 29 december 1989 dat destijds van toepassing was, een nauwkeurig becijferde rechtvaardiging te bevatten van de voorgestelde prijs door de kostprijselementen.

De verzoekende partij heeft een prijsstructuur voor een parallel ingevoerd volledig afgewerkt geneesmiddel opgesteld en ingediend bij de Prijzendienst.

De parallelhandelaar dient de buitenlandse verpakking aan te passen aan de Belgische markt, nu de medicijnen uit een andere lidstaat worden ingevoerd. Niet alleen strikt commerciële beweegredenen liggen aan de basis van deze herverpakkingskosten. Zo leggen de artikelen 9 en 10 van het koninklijk besluit van 19 april 2001 betreffende de parallelinvoer van geneesmiddelen voor menselijk gebruik en de parallelle distributie van geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik verschillende vereisten op in verband met de vermeldingen op de bijsluiter en verpakking van het parallel ingevoerd geneesmiddel voor het op de Belgische markt komt. Het feit dat er voor het referentiegeneesmiddel reeds een verpakking bestaat, neemt niet weg dat de verzoekende partij als parallelimporteur verplicht is om rekening te houden met de genoemde bepalingen. Deze aanpassingen zijn onder meer ingegeven door redenen van volksgezondheid. In het licht hiervan kan een zogenaamde mock-up van de verpakking verantwoord zijn.

18. Volgens de verzoekende partij gaat het bij de distributiekosten om kosten die worden betaald aan PharmaLogistics voor het stockeren, verzendklaar maken en verzenden van de parallel ingevoerde geneesmiddelen naar de groothandelaar en de apotheker.

Uit de motivering van de bestreden beslissing kan niet duidelijk worden opgemaakt met welke kosten al dan niet rekening werd gehouden.

De motiveringswet bepaalt dat de motivering van een bestuursbeslissing de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en deze motivering moet afdoende zijn, dat wil zeggen dat de motivering in recht en in feite evenredig moet zijn aan het belang van de beslissing en draagkrachtig, dat wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. Een motivering is afdoende wanneer deze de bestuurde redelijkerwijze in staat stelt te begrijpen op grond van welke feitelijke en juridische gegevens de beslissing is genomen en aldus met kennis van zaken desgevallend tegen deze beslissing in rechte op te treden en wanneer zij de

Raad van State in staat stelt de hem opgedragen wettigheidscontrole uit te oefenen.

De motieven van de bestreden beslissing tonen niet aan dat er van een dubbele aanrekening sprake is. Bijgevolg kan een vermindering van 50 % op verschillende prijsposten niet zonder enige deugdelijke toelichting worden aanvaard.

De bestreden beslissing is op dit vlak niet afdoende gemotiveerd.

Het zesde middel is in de hiervoor aangegeven mate gegrond.

Zevende middel

Standpunt van de verzoekende partij

19. De verzoekende partij voert de schending aan van het gelijkheidsbeginsel. Zij stelt onder meer:

> "Doordat verzoekster middels de bestreden beslissing plots een prijs toegekend krijgt die gevoelig lager ligt dan de gevraagde prijs, die de prijs van het referentiegeneesmiddel is
>
> Terwijl verzoekster in het verleden steeds, met indiening van analoge dossiers, wel steeds de gevraagde prijs, zijnde de prijs van de respectievelijke referentiegeneesmiddelen, bekwam
>
> Zodat verweerster gelijke situaties ongelijk behandelt, wat een schending van het gelijkheidsbeginsel uitmaakt".

Beoordeling

20. Zoals werd aangegeven bij de beoordeling van het zesde middel, laat de vastgelegde procedure tot prijsbepaling toe dat er een verschillende prijs wordt toegekend aan het parallel geïmporteerde geneesmiddel in vergelijking met het referentiegeneesmiddel. Deze beoordeling is afhankelijk van de concrete gegevens die bij het aanvraagdossier worden gevoegd.

Daarenboven kan worden verwezen naar het tussenarrest van de Raad van State nr. 232.934 van 19 november 2015 waarbij niet werd aangenomen dat er van een “maatregel van gelijke werking” sprake is op grond van de volgende overwegingen:

> “Te dezen heeft de verwerende partij die prijsaanvraag beoordeeld in het licht van de concrete gegevens van het dossier. Deze gegevens worden vermeld in de bestreden beslissing en daaruit wordt afgeleid dat er een gebrek is aan transparantie en betrouwbaarheid van de prijsaanvraag.
>
> Het gevolg is, volgens de verwerende partij, dat de prijs die de verzoekende partij had aangevraagd niet wordt toegekend.
>
> De uitleg die de verwerende partij terzake verstrekt in haar proceduregeschriften is overtuigend, en weerlegt de bewering dat het te dezen zou gaan om een ‘maatregel van gelijke werking’ die het vrij verkeer van goederen belemmert en die verboden is door artikel 34 VWEU”.

Deze beoordeling geeft aan dat er van een discriminatoire maatregel geen sprake is. Het gelijkheidsbeginsel werd niet geschonden.

Het zevende middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van 25 april 2014 tot toekenning van een prijs voor de verkoop van het door de NV Pi-Pharma parallel ingevoerde geneesmiddel Cosopt, 20 mg/ml + 5 mg/ml (3 flesjes 5 ml) - na intrekking van het ministerieel besluit van 23 december 2011 tot toekenning van een prijs voor voormeld geneesmiddel, met dien verstande dat deze nietigverklaring zich enkel uitstrekt tot de toekenning van een nieuwe prijs, en niet tot de intrekking van het ministerieel besluit van 23 december 2011.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, verschuldigd aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tweeëntwintig september tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Bart Tettelin,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Bart Tettelin	**Eric Brewaeys**